

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 1. juni 2021 –
Banco Santander**

(Sag C-268/19) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – aftale om lån mod pant i fast ejendom – urimelige kontraktvilkår – vilkår, der begrænser rentesatsens variable karakter (den såkaldte »gulvklausul«) – kontrakt om novation – ingen bindende karakter«

1. *Præjudicielle spørgsmål – besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis – anvendelse af procesreglementets artikel 99*

(Art. 267 TEUF; Domstolens procesreglement, art. 99)

(jf. præmis 23 og 24)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – vilkår, der kan betegnes som urimeligt, og som er genstand for en kontrakt om novation – kontrakt, i henhold til hvilken forbrugeren giver afkald på den fordel, der følger af, at det pågældende vilkår erklæres urimeligt – lovlighed – betingelse – efterprøvelse påhviler den nationale ret*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 33 og 36-38 samt konkl. 1)

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – begrebet »kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling« – begreb – vilkår i en kontrakt om novation, som tilsigter at ændre et potentielt urimeligt vilkår i en tidligere kontrakt indgået mellem de samme parter, eller som regulerer følgerne af, at dette andet vilkår er urimeligt – omfattet – de nationale retsinstansers efterprøvelse af urimelighed*

(Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1 og 2)

(jf. præmis 42, 44 og 45)

4. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – begrebet »kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling« – begreb – vilkår i en kontrakt om novation, som tilsigter at ændre et potentielt urimeligt vilkår i en tidligere kontrakt indgået mellem de samme parter, eller som regulerer følgerne af, at dette andet vilkår er urimeligt – krav om gennemsigtighed – rækkevidde – bedømmelseskriterier*

(Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1 og 2)

(jf. præmis 54, 56 og 58 samt konkl. 2)

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis urimelige karakter kan fastslås af en retsinstans, kan være genstand for en kontrakt om novation mellem denne erhvervsdrivende og denne forbruger, for så vidt som forbrugeren i forbindelse med indgåelsen af denne kontrakt om novation var bekendt med, at dette vilkår ikke var bindende, og med konsekvenserne heraf, således at forbrugeren tiltrædelse af kontrakten følger af et frit og informeret samtykke, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det krav om gennemsigtighed, der påhviler en erhvervsdrivende i medfør af disse bestemmelser, indebærer, at den erhvervsdrivende ved indgåelsen af en kontrakt om novation mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvis vilkår ikke har været genstand for individuel forhandling, og som tilsigter, at et potentielt urimeligt vilkår i en tidligere kontrakt indgået mellem de samme parter ændres, skal give forbrugeren de relevante oplysninger, som sætter den pågældende i stand til at forstå de retlige konsekvenser for vedkommende, og navnlig den omstændighed, at det oprindelige vilkår eventuelt er urimeligt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

1 – EUT C 238 af 15.7.2019.